

Aydınlık Yol adlı gerilla örgütü lideri Gonzalo hapishanede hayatını kaybetti. Gonzalo 29 yıldır tecrit koşulları altında hapishanedeydi.

Aydınlık Yol, Peru Komünist Parti'sinden ayrılmış Maocu halk savaşı anlayışını savunan bir örgüttür. Silahlı mücadelede bir dönem oldukça gelişme göstermişler, ardından ağır darbeler yiyerek gerilemişlerdir. Günümüzde bu örgüt muhtemelen kalmamıştır ya da eylem kapasitesini kaybetmiştir denilebilir.

Gonzalo'yu ananlar –ansınlar tabii- Aydınlık Yol örgütünün gelişmesi ve ardından neredeyse ortadan kalkması konusunda neden bir şey söylemezler?

Nedeni basit, ilgilenmiyorlar.

Gonzalo bir gerilla örgütünün lideriydi; savaştı, yakalandı, ağır şartlar altında yıllarca hapiste kaldı.

Aydınlık Yol adlı örgüt ne oldu konusunda ise kimsenin bırakın fikrini merakı da bulunmuyor.

1975 yılında yazdığım **Türkiye Devriminin Acil Sorunları**'nda Latin Amerika ülkelerinde bilgisine ulaşabildiğim bütün gerilla örgütlerinin ve onlara karşı olanların görüşlerini incelemiştım. Peru Komünist Partisi'nin gerilla savaşına karşı çıkan açıklamasını da kitabın sayfalarına almışım (sayfa 280, bu kitabı

www.tdas1.blogspot.com

adresinde bulabilirsiniz.

40 Yıl Sonra TDAS

başlığı altında ve diğer yazılarla birlikte bulunmaktadır.)

Alıntıdan görülebildiği kadarıyla Aydınlık Yol 1975'te gerilla savaşına yeni başlamıştı ve PKP de buna karşı çıkıyordu.

Küba devriminin ardından Nikaragua'da Sandinistler dışında hiçbir ülkede gerilla savaşı başarıya ulaşamayacaktı. Guatemala ve Ekvador'da önemli gelişme gösterecek, baskılara rağmen azından Aydınlık Yol kadar geriye itilemeyecekti.

Bir başka konu Gonzalo'nun fotoğrafıyla ilgilidir. Demir kafes içinde çubuklu hapishane elbisesiyle görülüyor.

Bizde kişinin böyle bir fotoğrafı yayınlansaydı ne işbirlikçiliği kalırdı ne de hainliği...

Hapishane elbisesi ya da tek tip elbise giymişsiniz...

Gonzalo'yu bu nedenle eleştirmiyorum. Tek başına direnmek zorunda kalmanın sınırları vardır. Bizdeki tek tip elbise giyilmesine karşı direnişler topluydu, baskı ne kadar ağır olursa olsun herkes birbirinden destek alıyordu.

Gonzalo'yu bu nedenle eleştirmiyorum, sadece bizdeki garipliğe dikkat çekiyorum.

Belki de Peru hapishanelerinde tek tip elbiseye karşı tutum bizdeki gibi değildir.

Bu da olabilir. Bizdeki tek tip elbiseye karşı tutumun onlar için de geçerli olması gerektiğini savunamayız.

Sonuçta elinden geleni yapmıştır...

Bir noktayı daha belirtmek gerekir.

Gonzalo 29 yıldır içinde bulunduğu hapisanede hayatını kaybetti.

Bizde ise 20 yıl hapis yatmak artık “normal” kabul edilmeye başlandı.

Hapishanede 30 yılı geride bırakanlar da bulunuyor ve sayıları giderek artıyor.

Yakınları ve kaldıysa eğer örgütleri dışında ilgilenenleri bulunmuyor.

Dışarıya bilgisi ulaşan keyfi uygulamalar konusunda İnsan Hakları Derneği açıklama yapıyor ama keşke bu insanlarla –örgüt ayrımı yapmadan- sürekli ilgilenen bir kuruluşumuz olsaydı.

Sorun sadece keyfi uygulamaları, baskıları teşhir etmek değildir. Sağlık durumları, ihtiyaçları gibi konularda dışarıyı sürekli bilgilendirmektir.

Hapishanelerde yıllardan beri bulunan siyasiler konusunda dünyada önde gelen –belki de birinci- ülkeler arasındayız ama böyle bir kuruluş maalesef bulunmuyor.

Bildiğim kadarıyla hapishanedekilere mektup yazımını organize etmeye çalışan arkadaşlar bulunuyor. Yıllardır sürdürdükleri iyi bir iş yapıyorlar ama yeterli değildir.

